

Stvaralačka ličnost akademskog slikara i vajara Jordana Erčevića jeste u krugu likovnih stvaralaca Kragujevca osobena pojava. Spoznavši činjenicu da se jedna umetnička istina može ostvariti samo u nizu protivuradnih tragalačkih istina, Erčević ni u jednom trenutku svog slikarskog bitisanja nije prestao da traga za umetničkim postupkom koji će mu omogućiti da lično viđenje čoveka i sveta oblikuje na što originalniji način. Ova žudnja za oblikom koji će najverodostojnije odraziti lepotu njegovih nemira, omogućila mu je da bude ne samo slikar specifične figuracije, već i umetnik čije će delo među svim kragujevačkim slikarima doživljavati najbrže metamorfoze, sa originalnim rešenjima i kvalitativnim usponima.

Čitavo tvoračko pregnuće Jordana Erčevića ima jednu srećnu okolnost da se najpre formira na području skulpture. Ova činjenica u njegovom slikarskom delu intenzivno se odrazila na morfologiju linija koje su jasne, dinamično povučene i u kojima se neprestano ogleda napor da se dâ jedan sklad između psihološkog preživljavanja i fizičkog stava ličnosti koja u određenom trenutku pobuđuje slikarevu intimu. Uticaj skulpture ogleda se i u tome što Erčević teži da kroz što ekspresivniju viziju pokreta da slici treću dimenziju. Stil je bez pikturalnih kvaliteta

zasnovan na snazi i plastici. U nastojanju da istakne subjektivnu ekspresiju Erčevićeve figure poseduju polet i snagu, jednu usudujem se reći, helenističku napetost čoveka u stalnom sukobu sa okolinom i sobom samim.

Uočivši da u osnovi čitavog čovekovog života leži osećanje tragičnog, ali tragičnog koje ne potiče od osećanja beznada, već od »pesimizma snage«. I onda kada slika samo predele lica koja kipe od prometejskog napona da raskinu teskobu, ili pak ljude već skrhanе naporom da dosegnu do nekakvog jedinstva svog već davno rasutoг i otudenog bića, Erčević ih slika u svekolikom ljudskom dostojanstvu uzvišenoj patnji kontempolacije, patnji koja rada mudrost. Stalni uspon ljudske prirode, ali i nemoć ljudska da se odupre »bolestima« svoga što se pojavljuje kao protivurečnost humanom, jesu stalne slikarske opsesije. »Pesimizam snage« tu veru da čovek kroz patnju može doći do novih područja slobode, slikar izražava kroz snažne i široke namaze žute boje koje bi smo u okviru njegove slikarske poetike mogli tumačiti kao simbol svetlosti i života. Potencija za taj budući život izvire i iz muških i ženskih likova, iz kojih zrače logos i eros, snaga i nežnost, epskog i lirsko.

UMETNIČKI SAVET ULUV-a

poziva Vas da prisustvujete otvaranju izložbe

Jordana Erčevića

izložba se otvara 13. septembra 1976.

u 18,00 časova u Galeriji ULUV-a, Bul. M. Tita 9 Novi Sad

Izložba je otvorena svakog dana od 10—12 i od 17—20 časova osim nedelje.

Izložba je otvorena do 25. septembra 1976.

Davati u ovom vremenskom trenutku neke sudove konačnije o slikarstvu Jordana Erčevića, nije moguće. Nije moguće stoga kao što smo to već napomenuli, jer je njegovo slikarsko ostvarenje u neprestanim usponima i metamorfozama. Ali bi svakako bilo interesantno za nekog budućeg studioznijeg ispitivača Erčevićevog rada da mu odredi mesto i ulogu u tokovima savremene likovne umetnosti Jugoslavije. Tada bi se tek neke od navedenih osobenosti njegovog slikarstva potvrdile, a verovatno nove otkrile, i gledaocima bile sugerirane.

Slobodan M. LAZAREVIĆ

Izdaje: Umetnički savet ULUV-a

Štampa: SNP OOUR »Štamparija«

Tiraž: 500 primeraka

Oslobodeno oporezivanja proizvoda i usluga na osnovu mišljenja Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu br. 413-270/75.

JORDAN ERČEVIĆ

Rođen 1944. godine u Bresnici kod Prokulja. Akademiju za primenjene umetnosti završio u Beogradu. Član je ULUS. Studiska putovanja: Holandija, Francuska, Grčka.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

Godina 1965. NIŠ.
1971. PROKUPLJE.
1972. KRALJEVO.
1973. KRAGUJEVAC, ČAČAK.
1975. KRAGUJEVAC.

GRUPNE IZLOŽBE

Godina 1964. PROKUPLJE.
1965. PROKUPLJE
1966. PROKUPLJE, KNJAŽEVAC, BEOGRAD.
1967. PROKUPLJE.
1968. BEOGRAD, PROKUPLJE.
1971. BEOGRAD, KRAGUJEVAC.
1972. BEOGRAD.
1973. VALJEVO, ČAČAK, KRUŠEVAC, RIJEKA, BOR, TRSTENIK, KRAGUJEVAC.
1974. KRAGUJEVAC, NOVI BEOGRAD, KRUŠEVAC, BEOGRAD.
1975. KRAGUJEVAC, SMEDEREVO, BEOGRAD, TUZLA, PROKUPLJE.
1976. KRAGUJEVAC, BEOGRAD, SPLIT.

JAVNI SPOMENICI

Biste revolucionara Milana Stančića Uče, Ivana Vijoglavina i Žarka Milankova u Kumanima (VOJVODINA) 1974. godine; glumice Mila Stojadinović 1974; reljef Svetozara Markovića 1976. godine.

NAGRADE

»Majski susreti« Prokulje — nagrada za slikarstvo 1976, za crtež 1963; CK SSO Srbije — Beograd — nagrada za slikarstvo 1968; Univerzitetski odbor Saveza studenata u Beogradu — nagrada za slikarstvo 1967; »Susreti drugarstva« u Kragujevcu — nagrada za slikarstvo 1973; Diploma Kulturno-prosvetne zajednice u Kragujevcu 1975.

1. GNEV, ulje, 100×100, 1975.
2. KRIK I BES, ulje, 135×151,5, 1971.
3. OTUĐENIK, ulje, 141×148,5, 1975.
4. MUČENIK, ulje, 149×142, 1971.
5. POTMULE STRASTI, ulje, 135×152, 1975.
6. AKT, I, ulje, 139×150, 1975.
7. NA RUBU PAMETI, ulje, 120×180, 1975.
8. BLUDNI SIN, ulje, 134×194, 1975.
9. BEZUMLJE, ulje, 114×114, 1971.
- 10—21 Crteži iz ciklusa MISAO I POSTOJANJE.

